

Finansloven, for at vi kunde se, hvad Overstud der blev efter vor Affattelse. Først da kunde vi overhovedet have en begrundet Mening om, hvor stort det endelige Overstud vilde blive og derpaa begrunde vor Forslag om Overstudets Anvendelse, som i øvrigt saa naturligt hører sammen med Finansloven, at der ikke er Fare for, at de to ikke vedblivende skulle følges ad. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Forsøg, som det ærede Medlem har gjort paa at tvætte det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds. Det undrer mig i øvrigt, at disse Tvætningsforsøg ikke bleve gjorde den Gang, de vare mest fornødne, nemlig den Aften, vi havde det ærede Medlems mærkelige Fremgangsmaade til Forhandling her i Salen. Da hørte vi herten det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Kreds (C. Hage) eller det ærede Medlem for Langeland, de vare tavse som Graven. Nu først bagefter møde de og gøre det ærede Medlem den Bænnetjeneste; men jeg kan da henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Det er en Selvfølge, at her kan man ikke tale om, at Nød bryder alle Love, ganske simpelt hen af den Grund, at her var ingen Nød til Stede. Det ærede Medlem fra Ribe kunde i Tide have betænkt sig paa denne Sag, hvis han vilde have haft den ind paa Finansloven, og stillet Forslag i Udvalget derom. Selv om der ikke kom en eneste Stemme derfor andre end hans egen, havde han været berettiget til at stille sit Forslag, i alt Fald det principale. Det ærede Medlem henviste til, at særlig den Gruppe, hvortil jeg hører, nødig skulde tale om Gjendomsretten, ja det ærede Medlem forklarede det straks derhen, at det var den litterære Gjendomsret, han sigtede til. Det undrer mig, at høre denne Udtalelse netop af det ærede Medlem. Uden at komme ind paa den foreløbig afsluttede Debat om den litterære Konvention, skal jeg kun sige, at af den Gruppe, hvortil jeg hører, var der dog flere, som stemte for Forslag, medens det ærede Medlem var ganske ene paa Skansen af den Gruppe, men een Svale gør jo, som bekendt, ingen Sommer. Det ærede Medlem kom sluttelig ind paa adskillige Fremtidsbetragtninger om, hvor vidt det var Meningen, at Agradlovene skulde fremmes, og hvor vidt overhovedet noget skulde fremmes, hvis man ikke kom til en ordinær Finanslov. Det vil sikkert ikke undre det ærede Medlem, at jeg ikke følger ham i disse Betragtninger, og jeg skal kun sige saa meget, at det jo ligger i selve Sagens Natur, at naar vi fra vor Side have bragt Agradlovene ind, er det naturligvis med den

Henfigt at fremme dem. Det ærede Medlem mente, at en modfat Tendens skulde spores deri, at Forslagene saa sent havde forladt Udvalgene. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at naar den Lov, vi her have til Behandling, først er kommen saa sent, var det, fordi den efter vor Mening ikke burde komme før efter Finansloven, og naar de store og omfattende Love om Hypotekbanken og Tiendeafsløsningen først ere komne saa sent, er Grunden, hvad jeg heller ikke tror at behøve at belære det ærede Medlem om, den, at Behandlingen af den Art Love i Udvalg tager Tid, der er mange Overvejelser at gøre, da det jo er store og vigtige Sager, det drejer sig om, men Udvalgenes Behandling af dem har aldeles ikke taget længere Tid, men snarere kortere, end Udvalgsbehandlingen af saa vigtige Lovforslag pleje her i Tinget.

M. Madsen: Jeg ønsker kun kort at omtale min Stilling til dette Lovforslag ved Sagens 3dje Behandling. Jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis Lovforslaget alene var motiveret ved det, som det Lovforslag, der blev indbragt af det ærede Medlem fra Røge (Alberti), motiveredes ved, nemlig en Nødstilstand, vilde jeg, for saa vidt man i enhver Retning var klar over, at denne Nødstilstand var til Stede og det blev anerkendt, at den var til Stede, ikke have haft noget imod at gaa med dertil. Dette er ikke Tilfældet nu. Jeg ser ikke bedre, end at dette Forslag, om end i forandret Skikkelse, er en anden Udgave af det første, og nu bliver det motiveret ved — jeg skal ikke komme ind paa Vidtløstigheder. (A. Sørensen: Man skal aldrig komme ind paa Vidtløstigheder.) Det har det ærede Medlem ganske vist gjort ret ofte, saa det er for saa vidt ikke heldigt, at han giver Raad i den Retning. For mit Bedkommende er det nu ikke saa meget Beløbet, det drejer sig om, som det Princip, der ligger til Grund for Forslaget. Ved 2den Behandling fastslog den ærede Ordfører, at det var ønskeligt, at det blev bragt dertil, at man kunde fastslaa som et Princip, at Finanslovens Overstud bestandig blev fordelt paa den Maade. Det kan jeg ikke godkende som rigtigt, jeg har aldrig vidst bedre, end at det baade var statsøkonomisk og privatøkonomisk rigtigt at spare, naar man kunde, og gemme Overstudet, til der forelaa saadanne Udgifter, hvor man havde Brug for større Beløb. Resultatet af at gaa denne Vej maa være en fuldstændig forandret Finansplan, idet man hver eneste Gang der staar Statsformaal